
KISS ERNŐ BESZÁMOLÓI

I.

HANGRÓL HANGRA - KÓRUSRÓL KÓRUSRA SZEGEDEN



A Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége – a KÓTA – még 2020-ban kapott megbízást az EMMI Kulturális Államtitkárságától, hogy „az ifjúsági kórusok és a zenei nevelés támogatásának céljából hozzon létre sokszínű, értékvédő programot.” Az elmúlt két évben még jóformán működni is alig tudtak a kórusok a pandémia miatt, kórushangversenyekről, különösen kórustalálkozókról pedig szinte álmodni sem lehetett. A Hangról hangra címmel elindított országos rendezvénysorozat nagyszabású szegedi gálahangversenye ezért vált nem mindennapi üneppé, melynek legfőbb szervezői a KÓTA és a Szeged Városi Kórus egyesület voltak. A programsorozat állandó támogatója – mint fentebb jeleztük – az EMMI; a szegedi hangverseny felett dr. Botka László, Szeged Megyei Jogú Város polgármestere vállalt védnökséget, így a támogatók között volt Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzata is. S miután Szeged város legrepresentatívabb művészeti intézménye, a Szegedi Nemzeti Színház adott otthont e rendezvénynek, nyilvánvalóan a legfontosabb támogatók közé sorolandó. (Nem ezen írás tárgya, de itt is megemlítendő, mennyire hiányzik Szegeden egy nagybefogadó képességű – legalább 1000 személyes — hangversenyterem – melynek létrejötte egyelőre reménytelen...)

A hangverseny rendkívül kiváló koncepció alapján került megszerkesztésre: hat kórustípusba csoportosítva léptek fel az énekkarak, ami két pozitív eredménnyel is járt: egyrészt alig másfél óra alatt 24 kórus léphetett színpadra, másrészt egyidőben mindig legalább 100 kórustag énekelt, így mindig betöltötték a színházat (melynek akusztikája, sajnos, nem igazán tökéletes). Elsőként az ének-zene tagozatos kórusok (az SZTE Juhász Gyula Gyakorló

Általános iskola Bartók Gyermekkara, karnagy: Seres Brigitta és a Rókusi Általános Iskola Gyermekkara, karnagy: Liptákné Klement Ágnes) léptek színpadra, akik Liptákné Klement Ágnes vezényletével Purcell: Come ye Sons of Art (Jöjjetek, művészet gyermekei) c. műve Ujjongjon föld és ég c. részletét, valamint Balázs Árpád: Madrigaleszk c. kórusdalát adták elő, melyek a hangverseny igazi ünnepi nyitányának bizonyultak. Külön köszönet illeti a Hammido Művészeti Iskola tanáraiból alakult kamaraegyüttest: Benedekfi Zoltán (I. hegedű), Gulyásné Gárdián Tamara (II. hegedű), Skrionya Réka (blockflöte), Szabó Sára (fuvola), Mészáros Zsuzsanna (gordonka) és Varga Ákos (zongora) (aki még később is fellépett zongorakísérőként) a darabok remek kíséretéért.

A „Hangról hangra... az ifjúsági kóruséneklésért c. ünnepi kórushangversenyéhez dr. Mindszenty Zsuzsanna Liszt Ferenc-díjas karnagy, a KÓTA társelnöke mondott bensőséges, szép gondolatokkal teljes köszöntőt. Beszéde végén idézte a híres Kodály-szállóigét is: „Nem sokat ér, ha magunknak dalolunk...” Négy felnőtt vegyeskar következett ezután: a Partiscum Kórus (karnagy: Lázár Tamás), a Szegedi Vox Nova Kórus (karnagy: Balogh Irén), az SZTE Bartók Béla Művészeti Kar Vegyeskara és az Argenteus Hangműhely (az utóbbiak karnagya: Kovács Gábor, aki az egyesített kórus vezényletét is vállalta). Teljesen kiegyenlített és jól felépített volt Liszt Ferenc: Salve reginája, viszont kissé merész vállalkozásnak bizonyult Kodály egyik igen nehéz vegyeskari alkotása, a Szép könyörgés műsorra tűzése. A mű határozott indítása után ugyanis voltak apróbb megingások, de az utolsó szakasz és a befejezés már igazán szép volt. Négy leánykar egyesített kórusával folytatódott a koncert: a Tömörkény LeánykARBól (karnagy: Dohány Gabriella), a Karolina LeánykARBól (karnagy: Lázár Tamás), a Hammido LeánykARBól (karnagy: Molnár-Palusek Emese) és a König-Hang Kamarakórusból (karnagy: Baloghné Kovács Magdolna) álló nagy énekegyüttest Lázár Tamás vezényelte. Előadásmódjuk, éneklésük kifogástalan, tiszta volt, műsorukat azonban lehetett volna szerencsésebben kiválasztani. Az elhangzott két Bárdos-mű közül az első, a Kis kece lányom c. Kodály és Bartók által egyaránt feldolgozott népdal dr. Márkus Miklós által 1921-ben más szöveggel ellátott változata esztétikai okokból kevésbé illett az ünnepi hangversenybe, talán jobb lett volna a dús Bárdos-életműből mást műsorra tűzni. A második darab esetében címtévesztés történt: az elhangzott Bárdos-mű a *Huszártánc* volt, a műsorban azonban Huszárnóta szerepelt, mely Bartók remekművének címe.

Az Ifjúsági vegyeskarokat öt kórus képviselte: a Karolina Ifjúsági Vegyeskar (karnagy: Lázár Tamás), az SZTE JGYPK Vegyeskara (karnagy: Varjasi Gyula), a Szegedi Egyetemi Énekkar (karnagy: Kohlmann Péter és Száz Krisztina), az SZTE Gyakorló Gimnázium és Általános Iskola Vegyeskara (karnagy: Fehér Márta) és az SZTE Vántus Fiúkórus (karnagy: Valkai Dávid) és ennek köszönhetően Kocsár Miklós: Négy Mária ének Esterházy Pál emlékére c. művéből az Ave, rosa sine spina és az O Maria, gratiosa tételeket 185-en énekelték. A szép kórusműveket Valkai Dávid vezényelte, zongorán kísért: Csikósné Szelezsán Beáta. Itt kell szólni a professzionális műsorvezetőről, Beslin Anitáról, aki évek óta városunk legkiválóbb konferansziéja, s aki igen szép szavakkal emlékezett meg Kocsár Miklós Kossuth-díjas zeneszerzőről, a szegedi Vántus István Társaság 2019-ben elhunyt tiszteletbeli elnökéről, kinek műveit évtizedek óta szívesen tűzik műsorra s szegedi kórusok.

A Női karok – a Bartók Női Kar, karnagy: Valkai Dávid, a Lassus Női kar, karnagy: Varjasi Gyula és a Vántus Leánykar, karnagy: Erdős Kinga – műsorválasztása igen jónak bizonyult: a 81 tagú kórus együttes nagyszerűen énekelt Bartók Levél az otthoniakhoz c. derűs hangvétellű remekét, s lendületesen szólalt meg Bárdos Menyecske c. kórusdala is; ez utóbbi művét Kerényi Mariann kísérte, kiválóan; Erdős Kinga inspiratívan, tökéletesen vezényelt.

A Gyermekkarok 165 fős együttese zárta a kórusblokkok sorozatát: az SZTE Gyakorló Általános Iskola Gyermekkara (karnagy: Molnár-Palusek Emese), a Tabán Általános Iskola Kórusa, (karnagy: Ludmány Annamária), a Béke Utcai Általános Iskola Kórusa, (karnagy: Kovácsné Koncz Éva), a Gregor József Általános Iskola Kórusa, (karnagy: Siposné Koselák Krisztina) és a Karolina Gyermekkar (karnagy: Lázár Tamás) egyesített énekkara élére Molnár-Palusek Emese állt. Első műsorszámuk az Oscar-díjas Mindenki c. film központi dala, a Nemes Nagy Ágnes versére írt Bodzavirág volt, Balázs Árpád világhírűvé vált műve (Beslin Anita műsorvezető szép gesztusként megemlítette, hogy az Erkel Ferenc-díjas érdemes művész zeneszerző ebben az évben lesz 85 éves). Karai József: Szállj, zeneszó! c. kórusdala jól illeszkedett Balázs Árpád dallamaihoz és remekül zárta a kórustípusok bemutatkozását. Sőt: nagyszerűen készítette elő a gálakoncert ősbemutatóját, Tóth Péter Mechler Anna szövegére írt Pünkösdi kantátáját. Ez a derűs hangulatú mű – melyet a szerzők a Szeged Városi Kórus Egyesület kérésére alkottak meg – ugyanis a jeles ünnepel összekapcsoló játékot, a párválasztást, a vidám ünnepet helyezte előtérbe, ez tükröződött már a tételek címében is (Zöld ág; Pünkösdváró; Hajnalban a kútnál; Párválasztó;

Hess, páva; Pünkösdi multság); szövege és dallama egyaránt népi, esetenként gyermekjáték motívumokat idézett; a 11 kórusból verbuválódott 321 kórustag igen nagy kedvvel, mosolyogva énekelt. Dohány Gabriella csodálatosan, energikusan fogta össze a nagy apparátust, a rendkívül dinamikus zongoraszólamot Erős Andrea virtuózan, de a mű stílusához illően könnyeden adta elő. A Pünkösdi kantáta igen nagy sikert aratott.



Tóth Péter-Mechler Anna: Pünkösdi kantáta–ősbemutató

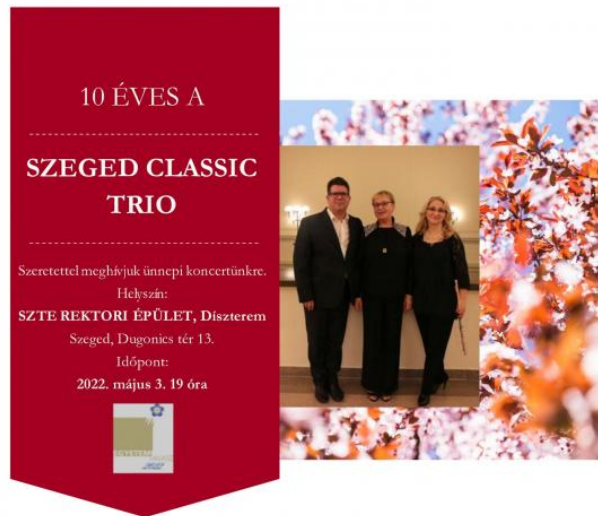
Az egyesített kórust Dohány Gabriella vezényli, zongorán közreműködik: Erős Andrea

Ezt követően a fellépő kórusok 17 karnagya és a négy zongorakísérő oklevelet vehetett át. Kovács Gábor, a Szeged Városi Kórus egyesület elnöke külön is kifejezte köszönetét és elismerését Száz Krisztinának, a kórus egyesület vezetőségi tagjának, aki a nagyszabású rendezvény legfőbb szervezője volt, s akinek köszönhetően gördülékenyen, tökéletesen zajlott le a Hangról Hangra... szegedi koncertje. Ezután már valóban a záró – minden jelenlévőt magába foglaló – összkar volt hátra: Fagler Erika karnagy, a szegedi kórusmozgalom jeles személyisége vezényletével valamennyi jelenlévő énekelt a *Dona nobis pacem* c. kánont, mely a közel 1000 torokból talán még soha nem szólt ekkora átéléssel – hiszen mindenki a jelen háborús helyzetre gondolt –: Adj nekünk békét!



Dona nobis pacem. Vezényel: Fagler Erika (Szőke Orsolya fotói)

II.



A Szegedi Tudományegyetem Bartók Béla Művészeti Kara – 10 éve még: Zeneművészeti Kara – és soknevű jogelődjei mindig jeles műhelye volt, voltak a kamarazenélésnek. Szonátapárok, vonós- és fúvóegyüttesek, kamarazenekarok számtalan alkalommal alakultak meg, hogy hosszabb rövidebb ideig ajándékozzanak meg bennünket szépséges produkciókkal. Így jöhetett létre 10 évvel ezelőtt a Szeged Classic Trió: amikor Varga Laura fuvolaművész — ma már tanszékvezető professzor – Vizsolyi Livia fagottművész és Klebniczki György zongoraművész – valamennyien a Művészeti Kar tanárai – először játszottak együtt, talán nem is gondolták, hogy kamaraegyüttesük tartósan együtt marad, jelentős repertoárt épít, felveszi a fenti jólhangzó nevet, s ami a legfontosabb: a közönség kedvencévé válik.



Varga Laura, Klebniczki György és Vizsolyi Livia a jubileumi koncerten

Ma már négy rádiófelvétellel és két CD-vel is büszkélkedhetnek Való igaz: e három művész külön-külön is a helyi zenei élet élvonalához tartozik, triójuk pedig alapból is rendkívül kellemes hangzású, együtt pedig sok mindenre képesek. A Szegedi Egyetemi Tavasz keretében május 3-án ünnepelték 10. születésnapjukat, igazi születésnapi műsorral, az egyetem rektori hivatala dísztermében, melyet mi, szegediek továbbra is az egyetem aulájának nevezünk. Barokk művel kezdtek: Vivaldi c–moll triószonátájával, melynek három tétele igen szép játéklehetőségeket ad mindhárom hangszernek. E – hangneme ellenére – könnyed hangvétellű darab után Muzio Clementi F-dúr szonátája következett, melynek egyetlen tétele üde, friss hangulatot sugárzott a tavaszi estbe. A Mozart-kortárs olasz zeneszerző után a Beethoven-kortárs német-dán Kuhlau G-dúr triója I. tétele következett, majd a Magyarországon kevésbé ismert Dringo Les Millions D’ Arlequin (kb.: Arlequin milliói) c. játékos darabja.

Kifejezetten a Trió számára írt át néhány tételt Bartók Gyermekeknek c. zongoradarab sorozatából Kontra Zoltán: A Cickom, Cickom, a címnélküli kanásztánc (I. kötet 21.) és az Ürögi kanásztánc ezúttal is sikert aratott. Egy születésnapról nem hiányozhat az édes nosztalgiazás: erről az ünnepeltek Pazeller Jakab Herkulesfürdői emlék c. népszerű darabja eljátszásával gondoskodtak (többünknek eszünkbe is jutott Sándor Pál kiváló filmje, Holman Endre, a későbbi igen kiváló orvos, mint főszereplő alakításával).



Vizsolyi Livia, mint műsorvezető (a zongoránál: Klebniczki György)

A születésnapi koncert műsorát Vizsolyi Livia fagottművész vezette, akinek egyéni és ellenállhatatlan humora van, így kiváló játéka mellett ilyen szempontból is nagy nyeresége a triónak. Humorral igyekezett megoldani azt a nem csekély problémát is, amit a díszterem légbefűvő berendezése okozott,

éppen a három művészt borítva „miniorkán”-ba. (Végül – közös erővel – megtaláltuk a gépezet kapcsolóját, s így művészeink megmenekültek...)



Varga Laura, Klebiczki György és Vizsolyi Livia megköszönik a közönség lelkes fogadtatását

Telt ház ünnepelte a Szeged Classic Triót ütemes tapsal, akik ráadásként még ifj. Johann Strauss Tritsch-tratsch polkáját is eljátszották.

A siker biztos jele volt, hogy jónéhányan vásároltak a Trió CD-iből. Isten éltesse őket együtt és külön is sokáig, halljuk és lássuk őket minél gyakrabban!